




ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

Číslo 3

ROČNÍK III

MAREC 1995

A black and white illustration of a flower bud on a stem, positioned on the left side of the page. The stem is long and thin, with a few leaves. The flower bud is at the top of the stem, pointing upwards. The background is a dark, textured area that looks like a shadow or a dark sky.

Je tu ten čas.
Skús to !
Nech viera
rozkvitne aj
v Tebe ...



FARSKÁ KRONIKA

od 1.2. do 20.2.1995

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

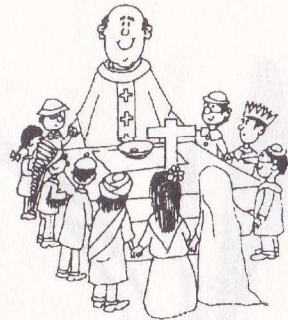


Barbora Mikulová
Mirko Mlaka
Naďa Karaková
Eva Karaková
Petra Majerová
Viktor Šovčík
Richard Piš

Jakub Gatiaľ
Patrik Hromada
Jozef Mokrý
Peter Melicherčík
Natalia -Mária Remperová
Lívia Chikánová

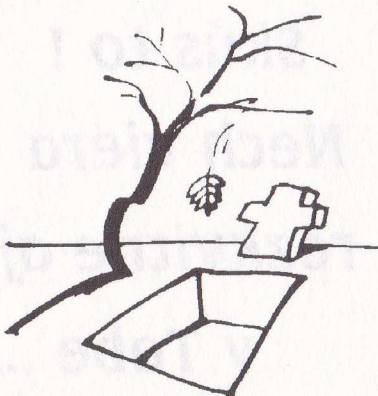
Blahoželáme k sviatosti manželstva:

Miroslav Benda a Martina Šimová
Miroslav Harag a Zuzana Páleníková
Martin Pančík a Monika Jadroňová
Juraj Karak a Eva Barčinová
Peter Majer a Oľga Fabianová
Mirko Mlaka a Monika Kovalová
Róbert Oravec a Katarína Hanková
Ing. Róbert Kozák a JUDr. Bibiana Burianová



Rozlúčili sme sa:

Mária Krajčíková
Ladislav Jurík
Jozefína Arendášová
Mária Hrehušová
Lýdia Murková
Anna Cagáňová
Ing. František Gregor
Mária Bavalová
Jozef Homola
Katarína Valková
Marián Minich





Na popolcovú strelu

PAMÄTAJ, ŽE SI PRACH A NA PRACH SA OBRÁTIŠ...

(Gn 3, 19)

Tieto slová sprevádzajú ľudstvo celým putovaním od vyhnania z raja až do "konca vekov". Vyriekol ich Stvoriteľ na adresu Adama, ako záver rozsudku po spáchaní prvého hriechu. Nám kresťanom tieto slová na začiatku pôstnej doby Cirkev opakuje každému jedincovi osobitne, aby mu pripomenula tri základné pravdy: že je nič, že je hriešnik, a že raz zomrie.

V tento deň a v tomto výroku sa akoby "stretli" začiatok dejín ľudstva na Zemi, s koncom existencie každého jedného z nás.

ČOŽE JĚ ČLOVEK?

Prach - popol, ktorým sa posýpa hlava veriacich na popolcovú strelu - vyjadruje veľmi dobre to ľudské nič, pretože nemá nijakú súdržnosť, veľmi ťažko drží pohromade, i malý závan vetra ho rozfúkne. Ľudia si tejto skutočnosti boli už oddávna vedomí, preto aj starozákonný autor napísal: "Hľa, na pár piadí si mi dní nameral a dĺžka môjho života je ako nič pred tebou" (Ž 39, 6). Lenže ľudská pýcha na túto pravdu dáva často človeka zabudnúť, a tak jej to treba pripomenúť najmä v pôstnom období. Preto Cirkev dnes pozýva svoje deti skloniť hlavu a prijať popol na znak poníženosti, zlomiť tak hriešnu pýchu.

HRIEŠNIK BOHOM NEZAVRHNUTÝ...

A človek nielenže sám od seba je nič, ale je aj hriešnik: zneužíva Božie dary a Boha tým uráža. Keď Pán ponúka človeku spoluprácu, vždy má na mysl jeho dobro: "Nechce smrť hriešnika, ale aby sa obrátil a žil" (Ez 33, 11). Preto hovoriť o zmierení a pokání znamená vyzývať mužov a ženy našej doby, aby znova objavili tie isté slová, ktorými náš Spasiteľ a Učiteľ Ježiš Kristus začal svoju verejnú činnosť: "Kajajte sa a verte evanjeliu" (Mt 1, 15) (por. Reconciliatio et poenitentia 1).

...KTORÝ PO ČASE SKÚŠKY SPEJE K SMRTI.

Lenže hriech niesol od počiatku so sebou tvrdé následky, z ktorých posledným je smrť: "Je ustanovené, že ľudia raz zomrú a potom bude súd" (Hebr 9, 27). Bolesť a smrť sú ovocím vzbury človeka proti svojmu Pánovi. Ale "Boh nestvoril smrť" (Múd 1, 13): smrť prišla na svet hriechom, ako hovorí aj sv. Pavol: "mzdou hriechu je smrť" (Rim 6, 23). "Kresťanská viera učí, že telesná smrť - od ktorej by bol človek oslobodený, keby nebol zhrešil - bude premožená, keď mu všemohúci a milosrdný Spasiteľ prinavráti stav spásy, stratený vlastnou vinou" (Gaudium et spes 18).



ISKIERKA NÁDEJE V POKÁNÍ.

Boh ťažko trestá Adama: Zem, čo mu mala slúžiť, bude preň prekliata, "celé stvorenie vzdychá a zvija sa v pôrodných bolestiach" (Rim 8,22). Odvtedy si človek s "námahou" (Gen 3,17) zaobstaráva živobytie, lebo zem mu dáva aj zlé plody - iné, ako poskytoval raj - a aj tie si získava "v pote svojej tváre" (Gen 3,19). Ale najťažším trestom je strata priameho kontaktu s Bohom. A náš hriech, ako dôsledok rozmáhajúceho sa dedičného hriechu, je pre nás prekážkou, ktorá ohrozuje konečný cieľ - uvidieť Boha z tváre do tváre. Človek, vedomý si týchto skutočností, by mohol upadnúť do pesimizmu a beznádeje. Preto nám vychádza z ústretu Cirkev a chce naše srdce otvoriť pokániu a nádeji.

ČO TREBA ROBIŤ?

Ako prežívať svätopôstny čas? Kňazom v bohoslužbe slova dáva návod starozákonný prorok Joel výzvou: "Kňazi, Pánovi služobníci, nech plačú medzi predsieňou a oltárom a nech hovoria: Zlutoj sa, Pane, nad svojim ľudom a nevystavuj potupe svoje dedičstvo..." (Joel 2,17). Čo preložené do súčasnej reči znamená viac sa modliť a prinášať obety za seba i za duše im zverené.

VÝZVA PRE VŠETKÝCH!

A ten istý prorok apeluje na zmýšľanie veriacich laikov, keď ich burcuje slovami: "srdcia si roztrhnite, nie šaty, a obráťte sa k Pánovi, svojmu Bohu" (Joel 2,12-13). Základným prvkom obrátenia je práve skrúsené srdce, ktoré v lútosti zahrňuje v sebe túžbu zmeniť život a priblížiť sa k Bohu. Každý nedostatok veľkodušnosti a vernosti vzhľadom na Božiu milosť prekáža dôvernému priateľstvu s Bohom, robí náš pomer voči nemu chladnejším. To je vlastne odmietanie jeho lásky a preto aj dôvod na pokánie, obrátenie a zmierenie.

ODMENA?

Je zaujímavé, že v evanjeliu sa v tento deň (Popolcová streda) až trikrát hovorí o odmene. Človek je už raz taký, že bez motívu odmeny sa mu nechce namáhať. Vylúčením každej odmeny a trestu z náboženstva by sme popierali Božiu spravodlivosť. Treba si však uvedomiť, že Ježiš nikdy nesľuboval odmenu v hmotnej oblasti. Potupovaní a prenasledovaní dostanú hojnú odmenu v nebi (por. Mt 5,11), o svoju odmenu nepríde ani ten, čo učeníkovi podáva pohár studenej vody (por. Mt 10,42), odmenu ospravedlnenia si do svojho domu odnáša mýtnik po modlitbe v chráme (por. Lk 18,14) a rovnako čaká odmena pri poslednom súde všetkých, ktorí poskytnú pomoc hladným, smädným, pocestným, nahým, chorým a v žalári (por. Mt 25,35n).



STAČÍ, AK VIDÍ BOH.

A tak nám Pán dáva praktické rady o konaní dobrých skutkov, ako ich robiť, aby niesli so sebou aj zásluhy: v skrytosti. Almužna, pôst a modlitba sú tri spôsoby konania kresťanskej askézy. Hoci sú samy osebe dobré, človek nimi nemusí dosiahnuť Božie zalúbenie, ak jeho úmysel nie je správny. Preto aj Ježišovo upozornenie: "Dajte si pozor...", lebo motívom môže byť aj prestíž a ľudská pýcha. Prakticky to znamená: aby nie ľudia videli, že dávam almužnu (modlím a postím sa), ale môj Otec, ktorý vidí aj v skrytosti (por. Mt 6, 1-18).

ČAS POČÚVAŤ BOŽÍ HLAS...

Nech je teda aj tohtoročný svätópôstny čas pre nás šancou robiť dobro. Využime každú príležitosť k otvoreniu sa pre potreby druhých. Budme vnímaví na telesné a duchovné problémy iných, snažme sa pochopiť ich konanie a myslenie, čiže budme v tomto roku tolerancie aj my aktívne tolerantní voči svojim bližným. Jedine tak môžeme naplniť Pánovu výzvu: "Nezatvrdzujte dnes svoje srdcia, ale počúvajte Pánov hlas" (Ž 95,8).

Pavol TOMEK

K roku Ducha Svätého

Duch Svätý nás vedie hlásať evanjelium zakaždým iným spôsobom

(Skutočný príbeh)

Bol horúci letný deň. V kostole po obedňajšej modlitbe Anjel Pána a sv. ruženca sa zdržali tri ženy. V tom vošli do Božieho domu dvaja športovo oblečení ľudia - muž a žena. Bolí to cudzinci - Nemci. Poprezerali si chrám a muž pristúpil k jednej zo žien s niekoľkými otázkami. Potom ukázal žene lístok s adresou osoby, ku ktorej mali namierané. Prosil o pomoc, ako sa na uvedenú adresu dostať. Žena pozrúc na adresu, s úsmevom odpovedala, že ich tam ľahko dovedie. Totiž na tej istej ulici bývala aj ona. Nastúpila teda do ich luxusného auta a navigovala šoféra. Muž naradostený povedal svojej manželke: "My máme šťastie". Žena z kostola k tejto poznámke pridala: "Boh je šťastie." Muž bol prekvapený a opýtal sa celkom nechápajúc túto poznámku. Žena ešte raz zopakovala túto jednoduchú vetu. Muž akoby pochopil a ticho sa usmial. Či nie Duch Svätý viedol kroky týchto ľudí do kostola v páfave dňa, keď už boli veľmi unavení po dlhej ceste až z Roztoku? Či nie Pánov Duch ich priviedol práve k tej žene, ktorá bývala na tej istej ulici, kde bol cieľ ich cesty?

Keď ich žena priviedla až ku dverám ich adresy a zazvonila, vo dverách sa objavila radostná tvár zo stretnutia s ich milými, čakanými hosťami. Všetci sa tešili, no a muž vložil žene do ruky pár nemeckých mincí, vraj na autobus a potom ešte do kľúčenky, ktorá jej vypadla aute. Žena bola prekvapená, lebo ju táto služba skoro nič nestála, len ochotu pomôcť. No a Pánov Duch ju viedol na druhý deň, na iné miesto, kde bolo treba tieto peniaze použiť pre veľmi núdzneho. O tom už niekedy inokedy

E. P.



Náš rodák a dušpastier

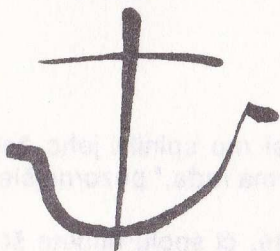
K stému výročiu narodenia dôstojného pána arcidekana Lukáša Petráša, stredoškolského profesora

Dni sa mňajú, roky rýchlo odchádzajú. Neraz sa nám zdá, že náš život sú len samé stretnutia, lúčenia a spomínanie.

Aj s dôstojným pánom arcidekanom Lukášom Petrášom sme sa ako veriaci bojnickej farnosti, stretávali a napokon po jeho krásnom účinkovaní v dušpastierskej práci po 22 rokoch, 9 mesiacoch a 15 dňoch i rozlúčili. A dnes nám na jeho obetavú prácu na spásu našich duší ostávajú už len spomienky. Vlni 2. novembra, sme si pripomenuli sté výročie jeho narodenia.

Dôstojný pán arcidekan Lukáš Petráš sa narodil 2. novembra 1894 v Necpaloch nad Nitrou v rodine roľníka, ako najstarší syn. Jeho rodná obec je dnes už súčasťou Prievidze. Mal troch mladších bratov: Michala, ktorý odišiel za prácou do Kanady, kde aj zomrel, Jána, ktorý zostal pracovať na rodičovskom gazdovstve a Jakuba, ktorý vyštudoval za profesora zemepisu a prírodopisu a zomrel pomerne mladý v roku 1937 vo veku 35 rokov. Rodičia Lukáša Petráša boli Michal Petráš a Mária, rodená Flimelová. Matka zomrela v roku 1929 a otec v roku 1956. Rodičia boli pôvodne drobní roľníci, ale svojou prácou a húževnatosťou si nadobudli slušný majetok, takže otec Lukáša Petráša patril medzi popredných roľníkov v Necpaloch a na ich okolí. Húževnatosť pre boj so životom zdedil po svojich rodičoch. Ako nadaný študent sa po maturite prihlásil do seminára v Banskej Bystrici a teológiu študoval aj v Maďarsku. V roku 1918 bol vysvätený za kňaza. Bol kaplánom na Detve, potom v Handlovej a od roku 1924 sa stal profesorom náboženstva na gymnáziu v Prievidzi.

Tu, i keď nebol spisovateľom, sa podujal napísať učebnicu o mravouke pre piaty a šiesty ročník. Bolo to v období po roku 1930, keď bol nedostatok slovenských učebníc pre vyučovanie náboženstva. Dlhो do noci pripravoval rukopis učebnice, ktorá bola schválená ako predpísaná učebnica pre náboženskú výchovu študentov na gymnáziách a používala sa až do roku 1950, kedy bolo vyučovanie náboženstva na školách zakázané. I pri jej spracovaní sa prejavila mimoriadna húževnatosť dôstojného pána Lukáša Petráša. V tomto období korešpondoval aj s pápežským prelátom Andrejom Hlinkom, ktorý ho žiadal o prípravu ďalších úspešných publikácií pre tlačiareň "Lev" v Ružomberku.



11. decembra 1937 náhle zomrel na mozgovú porážku oltárnik bojnickej farnosti dôstojný pán prepošť Karol Anton Medvecký. Na obsadenie bojnickej fary bol vypísaný konkurz. Prihlásilo sa mnoho uchádzačov. Spomedzi nich, na základe prezenty Pálffyovského panstva ako patróna bojnického oltárnictva, Jeho Excelencia pán biskup Marián Blaho vymeno-

val za bojnického farára a oltárnika vdp. Lukáša Petráša, profesora náboženstva na reálnom gymnáziu v Prievidzi. 1. augusta 1938 sa ujal svojho úradu a 28. augusta 1938 bol slávnostne inštalovaný za bojnického farára vdp. Jánom Brzinom, ardcidekanom a farárom z Bystričian. Nového správcu farnosti čakalo mimoriadne veľa roboty nielen po stránke duchovnej, ale i hospodárskej. Bojnický farár bol aj patrónom rímskokatolíckeho kostola a fary v Lazanoch, pretože veľká časť benefiálneho majetku bola v tejto obci a vo filiálke Kaniaňka. Povinnosťou bojnického oltárnika bolo starať sa aj o údržbu cirkevných objektov a mal právo prezentovať pri uprázdnení fary nového farára. Začiatkom apríla 1941 prudký víchor, ktorý sa prehnal nad Lazanmi, značne poškodil vežu kostola a aj farský úrad. Bojnický farár ihneď zabezpečil opravu veže i fary. Veriaci z Lazian pri zabezpečovaní opráv sa zúčastňovali dobrovoľných brigád a dovozu potrebného materiálu, ostatné výlohy financoval bojnický oltárnik. Rozsiahly majetok bojnickej farnosti vyžadoval veľkú starostlivosť.

Vdp. Lukáš Petráš ako dobrý kňaz bol aj dobrým hospodárom. V roku 1941 dal urobiť prístavbu a celú opravu aj oltárnickej horárne v Kaniaňke. Dal do nej zaviesť aj gravitačný vodovod z blízkeho prameňa. K horárni bola pristavaná i veranda, dvojizbový byt s kúpeľňou a hospodárske budovy. Pri výstavbe týchto objektov spolupracoval najmä miestny horár p. František Rus. V rokoch 1941 až 1942 boli opravené a adaptované aj deputátne byty pre pracovníkov na benefiálnom majeri "Fajdal", v katastri obce Vištuk pri Modre. Na tomto majeri, ktorý majetkoprávne patril pod správu bojnického oltárnika, dal vdp. Lukáš Petráš na rozlohe jedného hektára vysadiť vinohrad s najkvalitnejšími druhmi hrozna. Celý majetok dal ohradiť vysokým drôteným pletivom. Tento majetok sa dal potom do prenájmu Bedrichovi Leichterovi, s ktorým bola spísaná nájomná zmluva. Z nájomného sa potom mohli financovať aj iné farské výdavky, ako opravy kostola či farských budov. Vinohrad hneď v prvých rokoch prinášal bohatú úrodu.

(Pokračovanie nabudúce)



Desať rád



1. Keď ťa chlapec núti, aby si mu splnila jeho želanie, a tvrdí: "Ak to neurobíš, nemáš ma rada," pozornejšie si ho prezri.

Zrejme pre neho nie je dôležité, či spolu budete šťastní, ale len to, či miluješ ty jeho. **Je to sebec.** Nestojí ti za to, aby si s ním ďalej chodila.



2. Keď ti chlapec povie, že už nemôže vydržať a že memôže ovládnuť svoju túžbu po tebe, že už teraz ho musíš urobiť šťastným, dobre si ho prezri.

Je to muž, alebo **uplakaný školák**? Radšej počkaj a odovzdaj sa ozajstnému mužovi. Alebo chceš žiť päťdesiat rokov so školákom?



3. Keď ti chlapec rozpráva, že láska je len hra, že o nič nejde, nechod' s ním.

Chceš snáď žiť s mužom, ktorý v tebe vidí len hračku a **bude si neskôr hľadať iné hračky** podľa svojich nálad s tým, že "predsa pri tom o nič nejde"?



4. Keď ti chlapec povie, že **čakanie a zdržanlivosť škodia jeho zdraviu**, nechaj ho ísť.

Sebadisciplína a úcta k vlastnej žene, sebaovládanie a láskavá ohľaduplnosť by mu zaškodili aj neskôr na jeho zdraví. Nestojí ti za to.



5. Prečo by ti mladý muž nemohol niečo krásneho venovať? Prečo by nemohol vymyslieť krásny výlet pre vás dvoch, alebo kúpiť lístky na koncert? Ale keď si myslí, že teraz je rada na tebe, že si mu dlžná bozk alebo aj niečo viac, viac s ním nechod'!

Človek sa nedá kúpiť a jeho láska už vôbec nie. Kto si myslí, že láska sa môže za niečo vymeniť, ten vôbec nechápe, čo to znamená mať rád.

pre dievčatá



6. Keď počuješ od chlapca, že nemôže bez teba žiť, môže to byť pravda. Ak máš pre neho tak veľkú cenu, bude iste ochotný čakať, až sama dospeješ k tomu, že sa mu vnútorne odovzdáš. Kto však bez teba nemôže žiť, ale pri tvojom prvom odmietnutí **stráca trezlivosť, nájde si spravidla inú**, pri ktorej sa uteší a bude naďalej zdravý ako buk.



7. Niektoré príslovia sú nielen hlúpe, ale aj vulgárne. Napríklad: **Nekupuj zajaca v mechu**. To znamená: Musím si dievča "vyskúšať", skôr než sa s ňou ožením. Ale manželstvo je krok odvahy ako pre muža, tak pre ženu. A tento čin odvahy zahrňuje omnoho viac, než len otázku, či sa k sebe "telesne hodíte".

Chlapec, ktorý sa pozerá na svoje dievča ako na zajaca, ktorého si kúpi a potom proste "má", ten v nej neskôr nebude vidieť skutočného človeka, ale len zajaca - niečo, čo si kúpil a čo mu patrí. Bude mať práve tak málo úcty k jej duši, ako k jej telu. S takým chlapcom sa nezhadzuj.



8. Vravíš: **"Môj chlapec už nechce čakať**. Ak mu všetko nedovoliš, tak ho stratíš. Čo mám robiť?" Odpoviem ti protitázkou a ty na ňu nájdeš iste správnu odpoveď. Aké bude tvoje manželstvo? Čo urobí, až budeš chorá? Čo bude robiť, až bude pár mesiacov mimo domova na služobnej ceste? To sa mu má všetko dovoľovať len preto, že si nevie nič odrieknuť? Veď aj v manželstve sa musí čakať a odriekať si. Ale to vie len ten, kto sa to najprv naučil.



9. Nemysli si, že si udržíš svojho chlapca tým, že mu hneď všetko dáš. **Cím viac chceme niekoho k sebe pripútať, tým skôr ho strácame**. Lásku udržuje podaná ruka a nie zovretá päšť.



10. "Neoddávaj sa vášňam, aby ťa nestrhli ako býk. Ožerú ti lístie, zničia tvoje plody a ty **zostaneš holá ako opadaný strom**." /Sirach 6,2.3/.





Oznámenie Rímskokatolíckeho farského úradu v Prievidzi k cirkevným pohrebom na mestskom cintoríne

1. Predkladanie žiadostí o cirkevný pohreb na farskom úrade

Predkladateľov žiadostí o cirkevný pohreb zosnulých prosíme, aby v záujme pokojného vybavenia ich žiadostí postupovali takto:

a/ Po obdržaní úmrtného listu a oznámenia o úmrtí v matrike príslušného mestského /obecného/ úradu treba sa ísť do Domu smútku na mestskom cintoríne a dohodnúť sa o dni a hodine pohrebu, **pričom je nutné rešpektovať ustanovenie bodu 3 tohoto oznámenia.**

b/ Potom na farskom úrade predložiť jeden exemplár OZNÁMENIA O ÚMRTÍ /ako doklad zostáva na farskom úrade/ a uviesť

- či zomrelý bol pred smrťou zaopatrený sviatosťami

- či zomrelý je syn alebo dcéra:

mená a prieviská rodičov /u matky aj priezvisko za slobodna/

- či zomrelý má žijúceho manžela - manželku:

meno a priezvisko pozostalého manželského partnera /u žien aj priezvisko za slobodna/.

c/ Ďalej uviesť, či pozostalí žiadajú

- o odslúženie sv. omše hneď po pohrebe v kostole na cintoríne

- o zvonenie /4 razy/ vo farskom kostole

d/ Milodar /kán. 1181 a 1264 CIC/ za službu organistu, kostolníka, kňaza /diakona/ a miništrantov možno zložiť pri predkladaní žiadosti o cirkevný pohreb priamo v kancelárii farského úradu a milodar za zvonenie v sakristii farského kostola.

Chudobní môžu prispieť menšou čiastkou, čo zase lepšie situovaní iste vykompenzujú vyšším milodarom.

2. Právo na cirkevný pohreb podľa kánonov 1176 - 1184 CIC majú tí zosnulí veriaci, ktorí nezomreli v zatvrdilosti ako verejne známí hriešnici, odpadlíci, heretici, schizmatici a nezvolili si spálenie tela z dôvodov protiviacich sa kresťanskej viere.

3. Začiatky pohrebných obradov

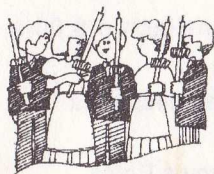
Vzhľadom na zaneprázdnenosť kňazov našej farnosti vyučovaním náboženstva v prievidzských školách počas skorých popoludňajších hodín, prosíme o pochopenie a rešpektovanie takéhoto poradia začiatkov pohrebných obradov:

o 15,00 hod. zvyčajne,

o 14,00 hod. výnimočne,

o 13,00 hod. len v nevyhnutných prípadoch

Ján Bednár, dekan



Milí rodičia prvoprijímajúcich detí,

chceme vás v tomto čísle informovať, ako bude prebiehať krst a prvé sv. prijímanie v našej farnosti. Už skôr sme vám oznámili, že na prvé sv. prijímanie pôjdu všetci tretiaci ZŠ, ktorí sa naň celý rok intenzívne pripravovali na hodinách náboženskej výchovy. Z vyšších ročníkov - 4. až 7.- pristúpia k 1. sv. prijímaniu len tie deti, ktoré náboženskú výchovu v škole navštevujú už druhý rok. Pretože ešte niektorí ôsmaci neboli na prvom sv. prijímaní, pôjdu všetci, aj keď len jeden rok chodili na náboženskú výchovu.

Prípravné stretnutia s kňazom vo farskom kostole budú v už ohlásených termínoch:

11.marca	o 9.00 hod. (6. - 8. r.) o 11.00 hod. (4. - 5. r.)	2. rok chodiaci na náboženstvo v škole
18.marca	o 11.00 hod. (4. - 8. r.)	2. rok chodiaci na náboženstvo v škole
25.marca	o 11.00 hod. (4. - 7. r.)	1. rok chodiaci na náboženstvo v škole
8. apríla	o 9.00 hod. (6. - 8. r.) o 11.00 hod. (4. - 5. r.)	2. rok chodiaci na náboženstvo v škole
22. apríla	o 11.00 hod. (4. - 5. r.)	2. rok chodiaci na náboženstvo v škole
29. apríla	o 11.00 hod. (4. - 5. r.)	1. rok chodiaci na náboženstvo v škole

Deti, ktoré neboli pokrstené v Prievidzi a v Bojniciach, nech prinesú do konca marca svojim katechétom krstný list z farnosti, kde boli pokrstené.

Prosíme rodičov prvoprijímajúcich detí, ktoré ešte neboli pokrstené, aby prišli spolu s deťmi v sobotu 4. marca 1995 o 11,00 hod. do farského kostola na stretnutie s kňazom a priniesli už vopred vyplnený krstný list.

Aj keď niektorí rodičia nežijú v riadnom sviatostnom manželstve, ich deti za to nemôžu a preto po zodpovednej príprave môžu byť pokrstené na základe svedectva krstných rodičov.

Krstní rodičia majú byť praktizujúci veriaci, ktorí už prijali základné sviatosti a môžu pristupovať k Eucharistii.

Krst detí v našej farnosti bude vo veľkonočnej oktáve:

- v piatok 21. apríla o 18,00 hod. deti z 3. ročníka ZŠ
- v sobotu 22. apríla o 18,00 hod. deti zo 4.- 8. roč. ZŠ

Posledná praktická bližšia príprava prvoprijímajúcich detí bude v týždni pred nedeľou prvého sv. prijímania. Deti, ktoré pôjdu v nedeľu o 9,00 hod. budú mať stretnutie vo farskom kostole v stredu od 16,00 - 17,00 hod. a deti, ktoré budú mať prvé sv. prijímanie o 11,00 hod sa stretnú vo farskom kostole vo štvrtok od 16,00 - 17,00 hod.

Sviatosť zmierenia budú vysluhovať viacerí kňazi každú sobotu pred prvým sv. prijímaním od 13,00 - 16,00 hod. deťom, rodičom, krstným rodičom a starým rodičom.



Prvé sv. prijímanie bude vo farskom kostole pri sv. omšiach o 9,00 a 11,00 hod. podľa nasledovného rozdelenia:

- 14. máj** - o 9,00 deti zo ZŠ Mariánska, Rastislavova a Malonecpalská
- o 11,00 deti zo ZŠ Šafárika
- 21. máj** - o 9,00 deti zo ZŠ Tatarku, Ondrejova, Energetikov a Poľná
- o 11,00 deti zo ZŠ Nováckeého, Sama Chalúpku I., II. a III.
- 28. máj** - o 9,00 deti 4. - 8. roč. zo všetkých ZŠ
- o 11,00 detská sv. omša

Podrobnejšie informácie ohľadne krstu a prvého sv. prijímania vašich detí vám ochotne povedia katechéti.

Milí rodičia, spoločne pomôžme deťom dobre sa pripraviť na radostné prijatie Ježiša v Eucharistii.

Sr. Daniela a Ján Bednár, dekan

Slovo života

(Úvaha člena spoločenstva mladých)

Tvojím poslaním je žiť pre ľudí a v každom z nich vidieť Ježiša Krista.

Šialený človek, čo vraví, že Boha niet, a treba sa spoľahnúť na seba... "a ja ti hovorím, že prach si a na prach sa obrátiš". Boh nechce od teba obety, ale milosrdenstvo, ktoré máš rozdávať plným priehrštím tým, ktorí ťa rania. Skús sa na nich pozrieť Kristovými očami: "Odpusť im Bože, veď nevedia čo činia. A toto vám hovorím, miluj svojho nepriateľa". To si len ty myslíš, že ťa ten druhý nenávidí, ale to je omyl. Či nie sme všetci bratia a sestry, či nie sme Boží? To len diabol, ten prekliaty klamár nám zaslepuje oči a štve nás jedného proti druhému.

Spomeň, že raz zomrieš a budeš skladať účty z každého vydaného slova.

Buď múdry a vždy pokojný v rozhodovaní. Svoje rozhodnutia rob z presvedčenia, že tak ako si sa rozhodol, to bude najsprávnejšie, a ak by si sa aj mýlil, Boh tvoje úsilie a úmysel vidí a všetko obráti v tvoje dobro, aj keď to hneď nepochopíš. Pán ti to dá poznať neskôr. Tvoje srdce bude oslavovať Boha ako veľkého dobrodincu. Človek prestáva byť iba človekom vtedy, keď vie zabudnúť na seba a na svoje výhody, keď sa vie dať do služby ľudí a trápi ho bolesť iných a chce im pomôcť a podľa toho aj koná. Vtedy má právo nádejať sa, že je Boží, že je milé dieťa Kristovo, že sa stáva Ježišom Kristom, že je s ním zjednotený. "A či som neprišiel na zem, aby som slúžil všetkým, čo o to stoja? Zober svoj kríž a nasleduj ma! Nie, nesľubujem slasť života, prepych, alebo bezstarosť, ale naopak všetku biedu tohto pozemského života. Aby si mi v každodenných starostiach dokazoval svoju pokoru a ochotu."

Preto žime s tvárou radostnou, a budme svetlom, ktoré má ukázať svetlo slepým.

Prepáč mi Ježišu, že sa ti tak málo podobám.

Emil Dalmady



Žijú medzi nami

Dovoľte, aby som Vás úvodom oboznámila s cieľom tejto rubriky.

Chcela by som - ak sa mi to podarí - osloviť ľudí, ktorí majú čosi v sebe, čo nám snáď mnohým chýba, resp. nebolo nám to "zhora dané". Starí Prievádzania mnohých poznajú, no nech aj mladšia generácia vie, čo pre ňu urobili tí skôr narodení, ako žijú a čo tvorí základ ich kresťanského života.

Juraj Leporis - drevársky majster, rezbár, umelec a výtvarník.

1. Pán Leporis, keďže píšem pre farský časopis, položím Vám prvú otázku asi takto: ako ste vlastne začínali, čo vyšlo z Vašej dielne a z Vašich rúk pre interiér kostolov?

Ja som vlastne samouk. Život pre mňa bol ťažký. Už ako malý chlapec som strážlikal drevené hračky a predával ich na jarmoku. Mladý som sa oženil a súčasne začal tvrdo pracovať. Teraz k Vašej otázke: moja prvá práca v kostole bola u Piaristov, kde som prevádzal montáž nových okien - všetko bez lešenia. Roku 1954 som vyrobil a montoval zábradlie okolo farskej veže, ako aj skrinky pre prvé rozhlasové vedenia v kostole. V kláštornej sakristii je mojím dielom spovedelnica, ktorú som roku 1950 urobil na znak vďaka Bohu za všetky dobrodenia, ktoré som dostal. Roku 1956 som u piaristov vyhotovil celé pódium pod organ. Môj skladací oltár slúžil mnohé roky na prievádzskych púťach.

2. Vaši synovia taktiež zdedili Váš "fortiel". Idú svojim osobitným štýlom, alebo duch Vašej tvorby je stotožnený s ich víziou?

Idú svojou vlastnou cestou. Abecedu remesla majú odo mňa, ale vety si už skladajú sami. Jeden syn je reštaurátor, druhý aj muzicíruje aj pracuje s drevom. Jedna dcéra reštauruje aj sakrálné plastiky.

3. V roku 1986 ste mali veľkú výstavu v Bratislave. Pracujete na výrobkoch, ktoré sú aj vyvážané, takže Umelecká komora uznáva Vašu tvorbu alebo sa podriaďujete aj komercii?

Nie, som plne samostatný. Výstava bola nepredajná, pretože mne išlo o jeden cieľ - ukázať návštevníkom, že z malého, drobného človečika /i vzrastom/, vyrástol človek, ktorý stvárňuje drevo tak, že dýcha z neho krása, neha i fantázia. Z výstavy som mal veľkú radosť. Uskutočnila sa k mojej 60-ke a verte, že len dar od Boha a veľká húževnatosť človeka dokáže sa takto popasovať so životom.



4. Teraz načriem otázku trocha do Vášho rodinného života. Viem, že ste dobrí kresťania. Vychovali ste 4 deti a všetky v duchu kresťanských zásad. Ja sama som v tom zlyhala, preto obdivujem rodiny, u ktorých naplnenie VIERY je celoživotným Krédom. Ako ste to dokázali?

Je to tak, ja ráno vstanem a prosím Jeho o pomoc. Neodriekavam napísané modlitby, ale večer vždy Jemu ďakujem a keď sú u mňa vnúčenice, vtedy sa modlíme spolu s vďakou za darovaný deň. Moja manželka, ako matka i stará matka, je po Panne Márii našou najlepšou matkou, teda aj jej patrí vďaka.

5. Iste ste ako rodičia prešli aj trápením, ako ste to zvládli?

Áno, málokto je ušetrený rodičovskej bolesti i úškrnov iných, ale aj to sa dá silnou vierou prekonať, keď sa plne rozdáte tým, čo za to nemôžu. Predsa Pán Ježiš trpel viac a za nás.

6. Práca s drevom nie je ľahká. Už ste v dôchodkovom veku, ale Váš elán a pracovná zanietenosť je obdivuhodná. Vyberáte si už len motívy komerčného charakteru? Stačí na to len chuť bez ďalšieho vzdelávania sa?

Nie, nie! Moja práca a jej výsledky mi dávajú impulz života. Práca s drevom je po rodine mojou druhou láskou, preto každý môj výrobok sa ku mne prihovára mojou myšlienkou, ktorú som do neho vložil. A ešte je tu niečo okrem dobrého rodinného zázemia. Mám široký okruh priateľov, ktorí svojím intelektom rozširujú moju vlastnú filozofiu, pomáhajú mi víťaziť nad sebou, nad úskaliaми, ktoré život prináša. Aj za to vďaka všetkým.

Nedá sa v krátkosti povedať o človeku všetko. Dá sa však povedať to, čo osloví aj toho druhého a potom sa azda zamyslí aj sám nad sebou.

Nech Vám dá Najvyšší dobré zdravie a mnoho "kumštu" do Vašich rúk.

Za rozhovor ďakuje Marta Kardošová

Upozornenie

K ťažko chorým, k pripravujúcim sa na ťažkú operáciu a k starcom - starenkám, pripravujúcim sa na smrť, volajte kňaza včas, kým im možno bez ťažkostí a plne vyslúžiť sviatosť pomazania chorých alebo viatikum /príprava na stretnutie s Kristom vo večnosti/.

Najlepšie je prísť osobne na faru, aby kňaz nemusel dlho hľadať chorého a mohol mu čím skôr poslúžiť.

Ján Bednár, dekan



Spomienka na Večný Rím

Po skončení audiencie u Sv. otca sme išli do chrámu sv. Petra. Na Svätopeterskom námestí sme chvíľku postáli pri obelisku, ktorý stojí na mieste, kde bol údajne popravený svätý Peter.

Popísať nádheru a dojmy z obliadky chrámu sv. Petra tohto skvostu staviteľstva, je nad moje sily. Aspoň stručne: Chrám má tri lode, ktoré pojmu 60 000 účastníkov. Osobitne na mňa zapôsobil dojímavý výjav z jednej kaplnky po pravej strane, kde pomerne veľké množstvo klačiacich veriacich upieralo sice svoj zrak na oltár, ale ich túžby iste smerovali omnoho vyššie. Úchvatný a nezabudnuteľný je aj pohľad do chrámovej kupoly. Pod chrámom sú vzdušné priestory, v ktorých sú pochovávaní pápeži.

Ďalšia naša zástavka bola v bazilike sv. Klementa, kde je pochovaný sv. Cyril. Osobitosť tohto chrámu je, že je postavený na dvoch poschodiach bývalého pohanského chrámu. Chrám je na úrovni okolitej zeme, ale spodné dve poschodia sú sprístupnené a tam je i hrob sv. Cyrila.

Potom sme navštívili niekoľko ďalších nádherných kostolov, vo všetkých bolo večné svetlo pred bohostánkom zo živého ohňa - plameň.

Neobišli sme ani monument dávnej preukrutnej histórie a to Rímske koloseum, ktoré je dnes už viac ako z dvoch tretín v rozvalinách. Pri pohľade na jeho najnižšie priestory sa človek neubráni otázke: Aká to musela byť pevná a nezlomná viera prvých kresťanov, ktorí radšej volili smrť v pažerákoch vyhladovenej divej zveri, ako by mali zradiť kresťanskú vieru. Iste je tu na mieste poznanie, aká veľká je sila modlitby, ktorá im pomohla prekonať strach pred smrťou. No na druhej strane aj otázka: Ako tak hlboko mohla klesnúť ľudská bezúzdnosť, že umožňovala takéto tragédie ľudských životov?

F. Grešner

TELEGRAM od mladých zo stretnutia HKSM

Bartolomej

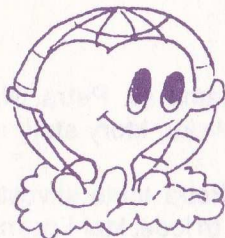


Špania Dolina

nás nikto nikdy nikde ničím nemôže našťvať nakoľko naša nálada neklesne nikdy na nulu!

Ahoj! m.

Vážne i veselo



SRDCE VEĽKÉ NÁM DAJ,
SCHOPNÉ OBJAŤ SVET.

Ďakujem Ti Bože, lebo krásne je žiť a
tešiť sa z teplých lúčov slnka v dobrom
zdraví, čo je najväčší Dar Boží.

D. Block

Rozum je jediný dar, ktorý bol pravdepodobne rozdelený spravodlivo, lebo nikto sa nestázuje, že ho má málo.

M. de Montaigne

Aj s jedným okom sa môžeš stať jasnovidcom.

Bez vyššej idey neobstojí vo svete ani človek ani národ.

F. M. Dostojevský

Šťastie priateľov získava, nešťastie preveruje.

Seneca ml.

V nemocnici nového pacienta Gejzu osloví sestrička: Máte pyžamo?
Nie sestrička ja mám žltáčku.

Deti, kto mi niečo povie o falošnosti mačiek?

- Ja, prosím, - hlási sa Miško.

- Otec doniesol domov mačku a po mesiaci sa ukázalo, že je kocúr.

E. Ochat

BARTOLOMEJ - časopis prievidskej farnosti. Vydáva Rím. kat. farský úrad Prievidza.
Adresa redakcie: Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t.č. 0862/228 01.
Redakčný kruh vedie Ondrej Šmidriak. Dobrovoľný príspevok 3,- Sk. Tlač - Ofsetka.
Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si
vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy sa nevracajú.